

Die Rede des Paulus im Tempel

¹Ihr Männer, liebe Brüder und Väter, hört zu, was ich euch zu meiner Verantwortung zu sagen habe.²Als sie aber hörten, dass er auf Hebräisch zu ihnen redete, wurden sie noch stiller. Und er sprach:³Ich bin ein jüdischer Mann, geboren in Tarsus in Zilizien und erzogen in dieser Stadt zu den Füßen Gamaliels, aufs genaueste gelehrt im väterlichen Gesetz, und war ein Eiferer für Gott, wie ihr es heute alle seid,⁴ und habe diese neue Lehre verfolgt bis auf den Tod. Ich band Männer und Frauen und warf sie ins Gefängnis;⁵ wie mir auch der Hohepriester und alle Ältesten bezeugen können. Von Ihnen habe ich auch Briefe mitgenommen an die Brüder und reiste nach Damaskus, um auch die, die dort waren, gebunden nach Jerusalem zu führen, damit sie bestraft würden.⁶Es geschah aber, als ich hinzog und nahe bei Damaskus war, umleuchtete mich plötzlich um die Mittagszeit ein großes Licht vom Himmel.⁷Und ich fiel zu Boden und hörte eine Stimme, die sprach: Saul, Saul, was verfolgst du mich?⁸Ich antwortete aber: HERR, wer bist du? Und er sprach zu mir: Ich bin Jesus von Nazareth, den du verfolgst.⁹Die aber mit mir waren, sahen das Licht und erschranken, aber die Stimme dessen, die mit mir redete, hörten sie nicht.¹⁰Ich sprach aber: HERR, was soll ich tun? Und der HERR sprach zu mir: Steh auf und geh nach Damaskus; dort wird man dir alles sagen, was dir zu tun verordnet ist.¹¹Als ich aber von der Klarheit dieses Lichtes nicht mehr sehen konnte, wurde ich an der Hand geleitet von denen, die bei mir waren, und kam

الرَّسُول بولس في الهيكل

¹إِنَّهَا الرِّجَالُ الإِخْوَةُ وَالْآبَاءُ، اسْمَعُوا اجْتَنَاجِي الْآنَ لِدَبْكُكُمْ.²فَلَمَّا سَمِعُوا أَنَّهُ بُنَادِي لَهُمْ بِاللُّغَةِ الْعِبْرَانِيَّةِ أَغْطُوا سُكُونًا أُخْرَى. فَقَالَ: أَنَا رَجُلٌ يَهُودِيٌّ وَلِدْتُ فِي طَرَسُوسَ كِلِيكِيَّةَ وَلَكِنْ رَبِّتُ فِي هَذِهِ الْمَدِينَةِ مُؤَدَّبًا عِنْدَ رَجُلِي عَمَلَايِيلَ عَلَى تَحْقِيقِ النَّامُوسِ الْأَبَوِيِّ، وَكُنْتُ عَيُورًا لِلَّهِ كَمَا أَنْتُمْ جَمِيعُكُمْ الْيَوْمَ.⁴وَاصْطَلَهْتُ هَذَا الطَّرِيقَ حَتَّى الْمَوْتِ مُقَبِّدًا وَمُسْلِمًا إِلَى الشُّجُونِ رَجُلًا وَنِسَاءً،⁵كَمَا يَشْهَدُ لِي أَيْضًا رَئِيسُ الْكَهَنَةِ وَجَمِيعِ الْمَسِيحِيَّةِ، الَّذِينَ إِذْ أَخَذْتُ أَيْضًا مِنْهُمْ رِسَالَةً لِلِإِخْوَةِ إِلَى دِمَشْقَ دَهَبْتُ لِاتَّبِي بِالَّذِينَ هُنَاكَ إِلَى أُورُشَلِيمَ مُقَبِّدِينَ لَكِنِّي بَعَاثُوكُمْ. فَحَدَّثْتُ لِي وَأَنَا دَاهِبٌ وَمُنْقَرَّبٌ إِلَى دِمَشْقَ أَنَّهُ تَحَوَّ يَصِفُ النَّهَارَ بَغْتَةً أَتَرَقَّ حَوْلِي مِنَ السَّمَاءِ نُورٌ عَظِيمٌ،⁷فَسَقَطْتُ عَلَى الْأَرْضِ وَسَمِعْتُ صَوْتًا قَائِلًا لِي: سَأُولُ، سَأُولُ، لِمَاذَا تَصْطَلِهْدَنِي؟⁸فَأَجَبْتُ: مَنِ أَنْتَ، يَا سَيِّدُ؟ فَقَالَ لِي: أَنَا يَسُوعُ النَّاصِرِيُّ الَّذِي أَنْتَ تَصْطَلِهْدُهُ.⁹وَالَّذِينَ كَانُوا مَعِيَ تَطَرُّوا النُّورَ وَارْتَعَبُوا وَلَكِنَّهُمْ لَمْ يَسْمَعُوا صَوْتَ الَّذِي كَلَّمَنِي.¹⁰فَقُلْتُ: مَاذَا أَفْعَلُ، يَا رَبُّ؟ فَقَالَ لِي الرَّبُّ: قُمْ وَادْهَبْ إِلَى دِمَشْقَ وَهُنَاكَ يُعَالِجُ لَكَ عَنْ جَمِيعِ مَا تَرَبَّبَ لَكَ أَنْ تَفْعَلَ.¹¹وَإِذْ كُنْتُ لَا أَبْصِرُ مِنْ أَجْلِ بَهَاءِ ذَلِكَ النُّورِ افْتَادَيْتَنِي بِيَدَيِ الَّذِينَ كَانُوا مَعِيَ فَجِئْتُ إِلَى دِمَشْقَ.

¹²ثُمَّ إِنَّ خَتَانِيَّ، رَجُلًا تَقِيًّا حَسَبَ النَّامُوسِ وَمَشْهُودًا لَهُ مِنْ جَمِيعِ الْيَهُودِ السُّكَّانِ،¹³أَتَى إِلَيَّ وَوَقَفَ وَقَالَ لِي: إِنَّهَا الْأَخُ سَأُولُ، أَبْصِرْ. فَفِي تِلْكَ السَّاعَةِ تَطَرَّتُ إِلَيْهِ¹⁴فَقَالَ: إِنَّهُ أَبَاتُنَا اتَّخَذَكَ لِتَعْلَمَ مَشِيئَتَهُ وَتُبْصِرَ النَّارَ وَتَسْمَعَ صَوْتًا مِنْ قَمِيهِ،¹⁵لَأَنَّكَ سَتَكُونُ لَهُ شَهِيدًا لِجَمِيعِ النَّاسِ بِمَا رَأَيْتَ وَسَمِعْتَ. وَالْآنَ، لِمَاذَا تَتَوَاتَى؟ قُمْ وَاعْتِمِدْ وَاعْسِلْ خَطَايَاكَ دَاعِيَا بِاسْمِ الرَّبِّ.

¹⁷وَحَدَّثْتُ لِي بَعْدَ مَا رَجَعْتُ إِلَى أُورُشَلِيمَ وَكُنْتُ أُصَلِّي فِي الْهَيْكَلِ أَتَى حَصَلْتُ فِي عَيْنِي¹⁸فَرَأَيْتُهُ قَائِلًا لِي: أَسْرِعْ وَاخْرُجْ عَاجِلًا مِنْ أُورُشَلِيمَ لِأَنَّهُمْ لَا يَقْبَلُونَ شَهَادَتَكَ عَنِّي.¹⁹فَقُلْتُ: يَا رَبُّ، هُمْ يَعْلَمُونَ أَنِّي كُنْتُ أَحْيَسُ وَأَصْرَبُ فِي كُلِّ مَجْمَعِ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِكَ،²⁰وَجِئْتُ شَفِكَ دَمَ اسْتِغْنَاوَسَ، شَهِيدَكَ، كُنْتُ أَنَا وَاقِفًا وَرَاضِيًا بِقَتْلِهِ وَجَافِظًا ثِيَابَ الَّذِينَ قَتَلُوهُ.²¹فَقَالَ لِي: اذْهَبْ، فَأَتِي سَارُسِلُكَ إِلَى الْأُمَمِ بَعِيدًا.

إحتجاج الرَّسُول بولس الى قائد المئة

nach Damaskus.

¹² Es lebte aber dort Hananias, ein gottesfürchtiger Mann nach dem Gesetz, der einen guten Ruf bei allen Juden hatte; ¹³ der kam zu mir und trat vor mich hin und sprach zu mir: Saul, lieber Bruder, sei sehend! Und sogleich konnte ich ihn sehen. ¹⁴ Er aber sprach: Der Gott unserer Väter hat dich dazu bestimmt, dass du seinen Willen erkennen sollst und den Gerechten sehen und die Stimme aus seinem Munde hören; ¹⁵ denn du wirst vor allen Menschen Zeuge sein von dem, was du gesehen und gehört hast. ¹⁶ Und nun, was zögerst du noch? Steh auf rufe an den Namen des HERRN, und lass dich taufen und deine Sünden abwaschen!

¹⁷ Es geschah aber, da ich wieder nach Jerusalem kam und im Tempel betete, dass ich in Entzückung geriet, ¹⁸ und ich sah ihn. Da sprach er zu mir: Eile und gehe schnell aus Jerusalem hinaus; denn sie werden dein Zeugnis von mir nicht annehmen. ¹⁹ Und ich sprach: HERR, sie wissen doch selbst, dass ich in allen Synagogen gefangen nahm und geißeln ließ, die an dich glaubten; ²⁰ und als das Blut des Stephanus, deines Zeugen, vergossen wurde, stand ich auch dabei und hatte Gefallen an seinem Tod und bewachte denen die Kleider, die ihn töteten. ²¹ Und er sprach zu mir: Geh hin; denn ich will dich ferne zu den Heiden senden!

Paulus vor dem Oberst

²² Sie hörten ihm aber zu bis zu diesem Wort; dann erhoben sie ihre Stimme und sprachen: Hinweg mit diesem von der Erde! denn er darf nicht mehr leben. ²³ Als

²² فَسَمِعُوا لَهُ حَتَّى هَذِهِ الْكَلِمَةِ ثُمَّ صَرَخُوا قَائِلِينَ: خُذْ مِثْلَ هَذَا مِنَ الْأَرْضِ لِأَنَّهُ كَانَ لَا يَجُوزُ أَنْ يَعْيشَ. ²³ وَإِذْ كَانُوا يَصِيحُونَ وَيَطْرَحُونَ ثِيَابَهُمْ وَيَزُمُونَ عُتَارَةً إِلَى الْجَوِّ ²⁴ أَمَرَ الْأَمِيرُ أَنْ يَذْهَبَ بِهِ إِلَى الْمَعْسَكِ قَائِلًا: أَنْ يَفْخَصَ بِصَرَطَاتٍ لِيَعْلَمَ لِأَيِّ سَبَبٍ كَانُوا يَصْرُخُونَ عَلَيْهِ هَكَذَا.

²⁵ فَلَمَّا مَدَّوهُ لِلسَّيَاطِ قَالَ بُولُسُ لِقَائِدِ الْمِثَّةِ الْوَاقِفِ: أَيجُوزُ لَكُمْ أَنْ تَجْلِدُوا إِنْسَانًا رُومَانِيًّا غَيْرَ مَقْصِيٍّ عَلَيْهِ؟ ²⁶ فَإِذْ سَمِعَ قَائِدُ الْمِثَّةِ ذَهَبَ إِلَى الْأَمِيرِ وَأَخْبَرَهُ قَائِلًا: انْظُرْ مَاذَا أَنْتَ مُرْمِعُ أَنْ تَفْعَلَ، لِأَنَّ هَذَا الرَّجُلَ رُومَانِيٌّ. ²⁷ فَجَاءَ الْأَمِيرُ وَقَالَ لَهُ: قُلْ لِي: أَأَنْتَ رُومَانِيٌّ؟ فَقَالَ: نَعَمْ. ²⁸ فَأَجَابَ الْأَمِيرُ: أَمَّا أَنَا فَبِمَبْلَغٍ كَبِيرٍ افْتَنَيْتُ هَذِهِ الرَّعَوِيَّةَ، فَقَالَ بُولُسُ: أَمَّا أَنَا فَقَدْ وُلِدْتُ فِيهَا. ²⁹ وَلِلْوَقْتِ تَتَخَيُّ عَنْهُ الَّذِينَ كَانُوا مُرْمِعِينَ أَنْ يَفْخَصُوهُ وَاحْتَسَى الْأَمِيرُ لَمَّا عَلِمَ أَنَّهُ رُومَانِيٌّ وَلِأَنَّهُ قَدْ قَيَّدَهُ.

³⁰ وَفِي الْقَدِيدِ إِذْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَعْلَمَ الْيَقِينَ لِمَاذَا يَسْتَكْبِي الْيَهُودُ عَلَيْهِ خَلَهُ مِنَ الرِّبَاطِ وَأَمَرَ أَنْ يَخْضَرَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَكُلُّ مَجْمَعِهِمْ فَأَخْضَرَ بُولُسَ وَأَقَامَهُ لَدَيْهِمْ.

sie aber schrien und ihre Kleider abwarfen und den Staub in die Luft wirbelten,²⁴ befahl der Oberst ihn in die Burg zu führen und sagte, dass man ihn geißeln und verhören sollte, um zu erfahren, aus welchem Grund sie so gegen ihn schrien.

²⁵ Als man ihn aber zum Festbinden ausstreckte, sprach Paulus zu dem Hauptmann der dabeistand: Ist's bei euch recht, einen römischen Bürger ohne Urteil zu geißeln?²⁶ Als das der Hauptmann hörte, ging er zum Oberst und berichtete ihm und sprach: Was willst du tun? Dieser Mensch ist ein römischer Bürger.²⁷ Da kam der Oberst zu ihm und sprach zu ihm: Sage mir, bist du römischer Bürger? Er aber sprach: Ja.²⁸ Da antwortete der Oberst: Ich habe dieses Bürgerrecht für viel Geld erworben. Paulus aber sprach: Ich aber bin als römischer Bürger geboren.²⁹ Da ließen sogleich von ihm ab, die ihn verhören sollten. Und der Oberst fürchtete sich, als er vernahm, dass er ein römischer Bürger war, den er hatte fesseln lassen.

³⁰ Am nächsten Tag wollte er genau erkunden, warum Paulus von den Juden verklagt wurde; da ließ er seine Fesseln abnehmen und befahl dem Hohenpriester und dem ganzen Rat zusammenzukommen, und führte Paulus hinab und stellte ihn vor sie.